

[Tove Nielsen.]

ser og deres anlæg er, så har de et berettiget krav på at få det dokumenteret. Eleverne er jo ikke kedede af karakterer. Som lærer har jeg da ofte være udsat for, at eleverne selv anmoder om at få at vide, hvordan de f. eks. har klaret en opgave, de ikke har fået karakterer i. De vil gerne have at vide, hvilken karakter denne opgave er værd. Og det uanset, på hvilket, skal vi kalde det præstationsniveau de forskellige elever befinder sig.

Hvorfor skal vi dog tage motivationen for at præstere noget mere bort fra eleverne? Det er jo en hjælp, vi giver alle elever, så de ved, hvor de står, naturligvis også fulgt op af en forklaring på, hvad de kan gøre for eventuelt at forbedre resultaterne. Der kræves noget af os alle i samfundet. Dermed kræves der naturligvis også noget af eleverne i skolen, og det er en bjørnetjeneste at gøre eleverne, om de ikke i skolen stilles over for krav, hvis opfyldelse de kan få honoreret. I et større perspektiv vil jeg da sige, at jeg mener, der i os alle, uanset om vi er elever i skolen eller vi står i et eller andet arbejde, er et behov for at vide, hvordan vi klarer vort arbejde, om vi gør det godt nok, om vi kan sætte mere ind for at gøre det bedre. Det er noget så ganske naturligt, der er i os alle. Jeg vil gerne se det menneske, som ikke godt vil gøre noget bedre.

Ministeren siger, det er karakteristisk, at man kun hører om, at en elev lettere kan stige i graderne inden for en skala med mange trin, selv om der i så tilfælde må være nøjagtig den samme mulighed for, at en elev også lettere falder i graderne. Ja men det, vi ønsker, er jo, at uanset hvor på skalaen eleverne befinder sig, skal de kunne få dokumenteret deres præstationer.

Ministeren taler om en mindre heldig forveksling mellem på den ene side bedømmelse og på den anden side belønning eller straf. Jeg synes faktisk, det er lidt ironisk sagt. Meget klart vil jeg sige, at jeg så afgjort ikke betragter karakterer, uanset hvordan disse karakterer er, som nogen som helst form for straf. Det er forfejlet i denne sammenhæng at tale om lykke, som ministeren gør. Naturligvis ved det enkelte menneske bedst selv, hvad der er det enkelte menneskes egen lykke. Men det skal da ikke

afholde os fra at give eleverne realistiske karakterer. Netop det, at eleverne kan se, at de bør gøre noget mere ved deres arbejde, og at de kan se resultaterne heraf, er vel også lykken for det enkelte menneske.

Med hensyn til en ændret karakterskala bør vi gøre os klart, at det tager lang tid at indarbejde et nyt system. Både for elever, lærere, forældre og aftagerne af de unge mennesker er det forbundet med usikkerhed og forvirring ved forandringer for ofte. Og det kan vel ikke være lykken at medvirke til at skabe usikkerhed og forvirring.

For erhvervslivet, som jo skal modtage mange af de unge mennesker, vil en ændring og en virkelig forenkling af karakterskalaen være særdeles ubehagelig. Ligesom vi sagde, da vi forsvarede prøverne i folkeskolen, siger vi også her, hvor det drejer sig om karakterer, at afskaffer man dem, eller gør man karakterskalaen så forenklet, at karaktererne ikke er til at forstå, ja, så sætter man de unge mennesker i en meget vanskelig situation, for så vil man fra erhvervslivets side være nødsaget til selv at foranstalte nogle optagelsesprøver for selv at kunne finde ud af, hvad de unge mennesker kan, hvis de ikke kan aflæse det ud fra det, som bliver meddelt i form af en virkelig forenklet karakterskala.

Naturligvis kan større virksomheder foranstalte disse prøver. Det er nok ikke alle virksomheder, der kan gøre det. Og hvad kan der så ske? Ja, desværre vil der jo meget let kunne ske det, at hvis man fra aftagerside er særdeles betænkelig ved at tage de unge, fordi man ikke ved, om de kan noget, eller ved, hvad de kan, ja, så vil man afholde sig fra at modtage dem. Og det er just heller ikke lykken, slet ikke i en tid, hvor vi står med store problemer omkring ungdomsarbejdsløsheden. Jeg tror heller ikke, at selv modstanderne af karaktergivingen kan ønske en sådan udvikling.

Venstre må derfor opfordre ministeren til at tænke sig godt om, før hun meddeler, hvordan der skal gives karakterer i folkeskolen.

Jeg skal slutte med på vegne af følgende partier: fremskridtspartiet, kristeligt folkeparti, det konservative folkeparti, centrumdemokraterne og venstre at fremsætte følgende: